

Навіны

БНФ «АДРАДЖЭНЬНЕ»

нумар 12 (45)

3 траўня 2001 г.

У Менску адбыўся "ЧАРНОБЫЛЬСКІ ШЛЯХ – 2001"

26 красавіка, у 15-ю гадавіну катастрофы на Чарнобыльскай АЭС, у Менску адбылася акцыя дэмакратычных сілаў – "Чарнобыльскі шлях". А 17-й гадзіне ўдзельнікі "Шляху" сабраліся на плошчы Свабоды, дзе пачалася ўрачыстая "Гадзіна смутку". Пра ейны пачатак абвесьціла граньне дудара

У гэты ж час прайшоў жалобны малебен. На плошчы людзі сьпявалі патрыятычныя сьпевы. Амаль кожны ўдзельнік акцыі трымаў запаленую сьвечку ў памяць загінулых ад Чарнобылю. Адной з адметнасьцяў мастацкага аздабленьня акцыі стала спэцыяльная падстаўка для запаленых сьвечак – "Рэхаформ", створаная адмыслова для

"Чарнобыльскага шляху" мастаком Геннадзем Драздовым. Пасьля заканчэньня гэтай часткі імпрэзы сам мастак і некаторыя ўдзельнікі "Шляху" пусьцілі "Рэхаформ" па Сьвіслачы. Актывісты "Маладога Фронту" правялі некалькі перформансаў на тэму Чарнобылю й радыяцыі.

А 18.10 з пл. Свабоды пачалося шэсьце, у якім узялі ўдзел каля 10 000 чалавек.

Калёна рушыла па вуліцах Інтэрнацыянальнай, Янкі Купалы і выйшла на праспэкт Ф. Скарыны. Удзельнікі шэсьця, заняўшы цэнтральную паласу праспэкту, скіраваліся да Нацыянальнай акадэміі навук. Там а 19.30 адбыўся кароткі мітынг, на якім выступілі лідэры дэмакратычнага руху.

Адметнасьцю "Шляху" стала поўная адсутнасьць міліцыі на праспэктзе Скарыны. Відавочна, гэтакім псеўдадэмакратычным крокам улады правакавалі

Працяг на стар 2.

Пачатак на стар. 1

У Менску адбыўся "ЧАРНОБЫЛЬСКИ ШЛЯХ – 2001"

дэманстрантаў скіравацца на пляц Незалежнасці, па шляху да якога ўжо сталі падрыхтаваныя штабэлі тратуарнай пліткі. Аднак правакацыі ўдалося пазьбегнуць.

Вінцук Вячорка, старшыня БНФ, так пракамэнтаваў вынікі акцыі: "Гэта найперш чарнобыльская акцыя. Ейная задача, як і самага першага "Чарнобыльскага шляху", – прыцягнуць увагу сьвету да трагедыі, што адбылася 15 год таму, а таксама паказаць, што гэтая трагедыя не хвалюе цяперашнюю ўладу. Праўда, мяркуючы па прапагандовай гістэрыі, што разгарнулі ўрадавыя СМІ напярэдадні акцыі, пад нашым ціскам улады зрабілі выгляд увагі на Чарнобыльскія праблемы. Аднак усім вядома, што з прыходам да ўлады Лукашэнкі былі адмененыя ранейшыя гуманныя дасягненні дэмакратычных сілаў у гэтай сфэры: спыненае перасяленьне людзей з забруджаных радыяцыяй тэрыторыяў, адмененая забарона вырабу сельскагаспадарчай прадукцыі ў чарнобыльскай зоне. Лукашэнка, ці то з-за жаданьня плянамерна знішчаць беларускую нацыю, ці то з-за катастрофічнага развалу эканомікі, скасаваў ранейшыя рашэньні

Падчас акцыі «Чарнобыльскі шлях – 2001» у Менску

дзеля абароны здароўя нашых людзей... Разам з тым нельга забывацца, што гэты год – год выбараў. Сёньняшняй акцыяй мы паказалі, што людзі пераадоўваюць страх. Мы выходзім змагацца за праўду, за будучыню для нашага народу".

Невялікая дэлегацыя, якую склалі пісьменьнік Уладзімер Арлоў, Арына Вячорка, мастак Алесь Цыркуноў, Пят-

ро Русаў, а таксама сябры культурніцкай камісіі БНФ, адправілася на пл. Незалежнасці, каб ускласьці кветкі да Звана, што ўшаноўвае памяць ахвяраў Чарнобыля, Хіросімы й Нагасакі. "Калі мы за гэтыя цяжкія гады выжылі й ня страцілі сілы духу, то й далей нішто нас не зломіць", – сказаў каля помніку Уладзімер Арлоў.

Аляксей ШЭІН

У рэгіёнах прайшла жалобная акцыя "Чарнобыльскі шлях"

БАРЫСАЎ

У цэнтры Барысава сабралася каля 150 чалавек, каб ушанаваць ахвяраў Чарнобыльскай катастрофы. Удзельнікі акцыі стаялі ланцужком, трымаючы ў руках сьвечкі.

Міліцыянты затрымалі кіраўніка мясцовай філіі праваабарончага цэнтру "Вясна" Зьміцера Бародку, абшукалі ягоныя рэчы, але празь некаторы час вымушаныя былі адпусьціць.

Перад пачаткам акцыі ў вучэльні будаўнікоў № 62 міліцыя затрымала 16-гадовага хлопца. Яго завезьлі спачатку ў мясцовы РАУС, а потым да яго дахаты. У гэты час дома бацькоў не было. У кватэры міліцыя правяла несанкцыяваны вобшык і знайшла 8 налэпак ды некалькі апазыцыйных значкаў. Пасьля гэтага міліцыянты запалохвалі хлопца й "раілі", каб той не хадзіў на чарнобыльскую акцыю.

ГОМЕЛЬ

200 чалавек сабралася ў Гомелі, нягледзячы на моцны дождж. У памяць ахвяраў Чарнобылю сябры БНФ і іншых дэмакратычных арганізацыяў запалілі сьвечкі й сьпявалі жалобныя песьні.

МАГЛЁЎ

26 красавіка Партыя БНФ зладзіла ў Магілёве шэраг акцыяў.

У гэты дзень прайшла прэсавая канфэрэнцыя, прысьвечаная праблемам Чарнобылю, на якую сабраліся мясцовыя журналісты як незалежных выданняў, так і дзяржаўных. У канфэрэнцыі прымаў удзел прэзыдэнт Дабрачыннага фонду "Дзецям Чарнобылю" Генадзь Грушавы.

Як было запланавана, прадстаўнікі БНФ "Адраджэньне" й Партыі БНФ раздавалі гуманітарную дапамогу дзецям з радыяцыйнага цэнтру, былым ліквідатарам (міліцыянтам), дзецям аднаго зь

дзіцячых дамоў гораду. Гуманітарная акцыя, як сьцьвярджае старшыня абласной арганізацыі БНФ Анатоля Фёдараў, будзе яшчэ працягвацца.

Нягледзячы на вялікі дождж, у Магілёве сабралася даволі шмат людзей, каб ушанаваць гадзінай смутку ахвяр Чарнобыльскай катастрофы – каля 500 чалавек.

Анатоля Фёдарава спрабавалі затрымаць як арганізатара акцыі, хаця заяўнікам ён ня быў. Акрамя гэтага, інцыдэнтаў больш не ўзьнікала.

БЕРАСЬЦЕ

Пасьля замоўленых на 18 гадзінаў малебнаў у каталіцкім касьцёле й уніяцкай царкве, людзі выйшлі на галоўную вуліцу гораду – праспэкт Машэрава. Каля 200 чалавек у накідках, на якіх намаляваны чарнобыльскі знак, стаялі з запаленымі сьвечкамі ўздоўж вуліцы. Пазь-

Працяг на стар. 3

Пачатак на стар. 2

У рэгіёнах прайшла жалобная акцыя "Чарнобыльскі шлях"

ней сябры БНФ і іншых дэмакратычных арганізацыяў Берасця рушылі па вуліцы й прайшлі да кінатэатру "Беларусь".

Міліцыі было шмат, але яна ня ўмешвалася.

САЛІГОРСК

У Салігорску плянавалася правесці «Гадзіну смутку». А 18-й гадзіне у цэнтры гораду сабраліся 20 чалавек. Яны мелі плякаты "Чарнобыль – 15 гадоў", "Абаронім Радзіму разам", раздавалі мінакам бюлетэнь "Права на волю", каляндарыкі "Радзе Свабода".

Неўзабаве пад'ехала міліцыя й разганала удзельнікаў акцыі. Былі затрыманыя Анатоль Лобан і Сяргей Суліма. На іх складзеныя пратаколы. На А. Лобана – паводле арт. 167. 1, ч.2 КаАП, С. Суліму – арт. 167. 1, ч. 1 КаАП.

МАЗЫР

Акцыя, прысьвечаная ўгодкам Чарнобыльскай катастрофы, мазырскім заяўнікам не была дазволена. Аднак заяўнікі не змянілі намеру сустрэцца, як было запланавана раней, а 18 гадзіне на вызначаным месцы. Каля 40 чалавек сабраліся ля чарнобыльскай каплічкі. Тых, хто прыйшоў адзначыць сумную гадавіну, ужо чакалі міліцыянты – прыблізна такая ж колькасць.

ны, але напрыканцы заяўнікаў акцыі міліцыянты запрасілі "на размову".

БАРАНАВІЧЫ

На цэнтральнай плошчы гораду а 17 гадзіне сабралася некалькі дзясяткаў чалавек, каб ушанаваць ахвяраў Чарнобыльскай катастрофы. Людзі трымалі плякаты з радыяцыйным знакам, свечкі, бел-чырвона-белы крыж. Сябры БНФ раздавалі літаратуру, прысьвечаную ўгодкам трагедыі.

Некаторы час міліцыянты не чапалі ўдзельнікаў акцыі, але праз 40 хвілінаў з боку міліцыі пачалі гучаць пагрозы затрымаць удзельнікаў пікету. Людзі вымушаныя былі спыніць жалобную акцыю.

СЛОНІМ

Зь 17 гадзінаў у Слоніме праходзіў пікет, які быў прысьвечаны 15-годзьдзю Чарнобыльскай катастрофы. Сабралася каля 10 чалавек, якія трымалі атрыбуты-

МАЛАДЭЧНА

Каля 300 чалавек сабралася ў Маладэчне 25 красавіка ў Гарадзкім парку,

Падчас акцыі «Чарнобыльскі шлях – 2001» у Менску

каб ушанаваць ахвяраў Чарнобыльскай катастрофы. Дарэчы, гэта была адзіная сакнцыянаваная ўладамі акцыя.

На мітынгу вядомыя грамадзкія й палітычныя дзеячы, сярод якіх Іван Нікітчанка, выказвалі свае спачуваньні ахвярам катастрофы й спадзяваньні, што са зьменай улады зьменіцца й становішча людзей, якія пацярпелі ад Чарнобыльскай катастрофы, а таксама й экалёгія.

Удзельнікамі была ўшанаваная памяць загінуўшых ад Чарнобыльскай катастрофы хвілінай маўчаньня.

Людзі трымалі бел-чырвона-белыя сьцягі, сьцягі Эўразьвязу й Партыі БНФ, якія былі з чорнымі стужкамі. Адзін з удзельнікаў трымаў у руках лезунг: "За экалёгію лукашэнкаўскай вэртыкалі".

Пасьля людзі накіраваліся да памятнага знаку "Пакутнікам за волю й незалежнасьць Беларусі", дзе ўшанавалі іх запальваньнем свечак.

ГОРАДНЯ

25 красавіка ў Горадні зь 17 да 18 гадзінаў прайшоў малебен у Каложы па ахвярах Чарнобыльскай катастрофы. Пасьля служэньня ўсе людзі рушылі па шляху краёўцаў, якія, нагадаем, 2 гады назад у гэты дзень былі зьбітыя. На тым месцы былі ўскладзеныя кветкі. Увесь шлях удзельнікаў суправаджалі міліцыянты, але ніхто затрыманы ня быў.

Падчас акцыі «Чарнобыльскі шлях – 2001» у Менску

Удзельнікі акцыі трымалі свечкі, моладзь скандавала: "Мы хочам жыць!" Уся акцыя была затрыманая.

ку на чарнобыльскую тэматыку й раздавалі спэцвыпускі газэтаў "Навіны БНФ" і "Рабочы".

Прэсавая група БНФ

"Адраджэньне" й Партыі БНФ

Апошні паход на Бангалор: 18 затрыманых

21 красавіка, у дзень 50-годзьдзя закладкі парку Дружбы народаў (пл. Бангалор) Малады Фронт правёў палітычны перформанс "АПОШНІ ПАХОД НА БАНГАЛОР".

Акцыя мусіла пачацца а 15-й гадзіне ля ўваходу на Камароўскі рынак – гэтае месца маладафронтаўцы палічылі сапраўдным месцам "дружбы народаў". Адтуль калёна мусіла рушыць да парку Дружбы народаў, дзе ў плянах было ўсталяваць таблічку з надпісам пра тое, што ў гэты дзень апошні раз нага беларускага апазыцыянера ступіла на плошчу Бангалор.

Але пляны арганізатараў былі змененыя. Ужо за дзеве гадзіны да пачатку акцыі была фактычна блякаваная Управа БНФ. Каля яе стаялі тры аўтобусы з АМАПам і некалькі міліцэйскіх машынаў. Машыны зь міліцыяй стаялі і на шляху да Камароўкі. Міліцыя забараняла людзям збірацца каля дзвярэй Управа. Таму акцыю давалося пачынаць ужо самой вуліцы Варвашэні. Каля 20 сябраў Маладога Фронту рушылі а 15-й гадзіне ў бок пл. Бангалор.

Маладафронтаўцы ішлі "гуськом", аклаўшы рукі за галаву, некалькі чалавек неслі сьцяг зь белай палатніны – сым-

балам таго, што на Бангалор могуць ісьці толькі "палонныя", свабодныя людзі такога ня зрабляць. Удзельнікі акцыі скандавалі: "На Бангалор!".

Такім чынам, маладафронтаўцам удалося прайсьці па вул. Чырвонай, Веры Харужай (у гэты час на Камароўскім рынку былі тысячы людзей) і Кульман. На падыходзе да пл. Бангалор усе ўдзельнікі акцыі былі затрыманья спецападразьдзяленьнем АМАПу ў поўнай экіпіроўцы. Апэрацыя па затрыманьні адбывалася ў лепшых традыцыях Галівуду: да маладафронтаўцаў выехаў аўтобус, зь якога на хаду выскоквалі амапаўцы й накідваліся на ўдзельнікаў палітычнага перформансу. Затрымана было 18 чалавек, пазьней 2 (журналісты) адпусьцілі.

Затрыманых адвезьлі ў Савецкае РУУС, дзе пратрымалі 4 гадзіны і, склаўшы пратаколы за "парушэньне артыкулу 167.1" адміністрацыйнага кодэксу, выпісалі позы ў Савецкі суд.

Прэс-служба Маладога Фронту

Мілошавіч: гатовы. Лукашэнка: будзь гатовы!

Малады Фронт праводзіць сэр'ёзна акцыю пад дэвізам "СЛОБО: ГОТОВ JE. ЛУКАШЭНКА: БУДЗЬ ГАТОВЬ". У розных месцах гораду зьяўляюцца ўлёткі з гэтым проткім тэкстам і фатаздымкам Мілошавіча за кратамі й Лукашэнка пакуль бяз кратаў. Нагадаем, што лэзунг "ГОТОВ JE" быў адным з асноўных у антымілошавіцкага маладзёвага руху "Отпор!" у Сэрбіі).

У ноч з 20 на 21 красавіка такія ўлёткі зьявіліся, між іншым, на сценах СІЗА на вуліцы Валадарскага й на Вярхоўным плошчы. А 23-й гадзіне недалёка ад Вярхоўнага суду быў затрымань актывіст Маладога Фронту Іван Тамашэвіч. Хлопца вінавацілі ў тым, што гэта менавіта ён склейваў улёткі й на гэтай падставе адвезьлі спачатку ў Ленінскае, а потым у

Цэнтральнае РУУС. У непаўнагадовага хлопца канфіскавалі фотаапарат і нататнік, а адпусьцілі дамоў толькі пасля 3-й гадзіны ночы.

Малады Фронт перакананы: факты палітычных рэпрэсіяў супраць сябра нашай арганізацыі гавораць толькі пра тое, што Лукашэнка сапраўды трэба быць ГАТОВЫМ.

Валянцін МАРЧУК

Маладзёвая кааліцыя — новы этап

На працягу трох дзён, з 19 па 23 красавіка, у Вільні прадстаўнікі шэрагу беларускіх дэмакратычных маладзёвых арганізацыяў распрацавалі й падпісалі дамову аб супрацоўніцтве ў часе выбарчай кампаніі.

18 маладзёвых арганізацыяў, у тым ліку Малады Фронт, Задзіночаньне беларускіх студэнтаў, культурніцкія й спартовыя зьвязы, што падпісалі пагадненьні аб супрацоўніцтве сваёй супрацы ў на актыўнасьць маладых людзей у часе выбараў.

Асноўную ідэю падпісанага пагадненьня ўдзельнікі сустрэчы сфармулявалі

наступным чынам: "Мы, моладзь Беларусі, аб'ядноўваем свае намаганьні дзеля захаваньня незалежнасьці Беларусі. Наша першая мэта – паспрыяць правядзеньню дэмакратычных выбараў у 2001 годзе з актыўным удзелам моладзі. Нашыя прынцыпы – каардынацыя дзеяньняў, узаемадапамога й падтрымка. Мы патрабуем пераменаў!"

Кожная арганізацыя, што падпісала дамову, будзе ўздзейнічаць на блізкі ёй асяродак сваімі мэтадамі. Неўзабаве, напрыклад, па ініцыятыве ЗБС пачне выдавацца студэнцкая газэта, якая мае трапіць у рукі кожнаму з 400 тысячаў беларускіх студэнтаў.

Сёньняшнія падпісанты перакананыя, што неўзабаве да пагадненьня далучацца усе 136 маладзёвых арганізацыяў, якія існуюць у Беларусі.

Аксана ВАСІЛЕВІЧ

Затрыманьні ў Горадні

У Горадні, на агульнагарадзкім мітынгу ў гонар Першага траўня, было затрымана каля 20 чалавек.

Ініцыятарам сьвяткаваньня выступіла гарадзенская маладзёвая кааліцыя дэмакратычных арганізацыяў. Сябры дэмакратычнай кааліцыі плянавалі выйсьці на цэнтральную плошчу гораду пад бел-чырвона-белымі сьцягамі ды з дрэўкамі. Але ўжо на подступах да плошчы Леніна, дзе мелася адбыцца акцыя, былі затрыманья старшыня мясцовай філіі Маладога Фронту Вадзім Саранчукоў і сябра БНФ "Адраджэньне" Дзьмітры Іваноўскі. Міліцыянты канфіскавалі у іх сьцяг БНФ і дрэўкі, а саміх мітынгуючых адвезьлі ў Ленінскі РАУС.

Падчас самой акцыі былі таксама затрыманья сябры БНФ "Адраджэньне" й Партыі БНФ Валеры Кісель, Вераніка Быстрыцкая, Андрэй Мялешка і Павал Мажэйка – карэспандэнт газэты "Пагоня", намесьніца старшыні Маладой Грамады Сьвятлана Нех, сябра Маладога Фронту Андрэй Сьцяпура, прадстаўнік Незалежных прафсаюзаў Мішык Айрапецян, кіраўнік Маладой Грамады Валянцін Аскірка, кіраўнік мясцовай Народнай Грамады Міхал Патрэба. Таксама былі затрыманья журналісты незалежных рэгіянальных выданьняў "Пагоня" і "Біржа інфармацыі". Людзей хапалі міліцыянты ў форме й у цывільным.

На ўсіх затрыманых (каля 20 чалавек) былі складзеныя "тлумачальныя". Позву ў суд атрымаў старшыня Маладой Грамады Валянцін Аскірка. На яго быў складзены пратакол па арт.166, 156 – хуліганства й непадпарадкаваньне міліцыі.

Сам Аскірка так пракамэнтаваў апошнія падзеі: "Я думаю, што сёньня гарадзенская міліцыя дзейнічала па загадзе мэра гораду Пашкевіча. Іх мэтай было, каб мы "не псавалі ім сьвята". Міліцыянты хапалі усіх, хто трымаў у руках сьцягі ці ўлёткі".

Улеткі на акцыі распаўсюджваліся сябрамі БСДП і прадстаўнікамі маладзёвай дэмакратычнай кааліцыі.

М.М.

Кроніка

Алесь Бяляцкі: "...Ёсць усе шанцы перамагчы"

Назіраньне – неад'емная частка любых дэмакратычных выбараў. Назіральнікі перашкаджаюць усемагчымым фальсыфікацыям ды парушэньням і тым самым абараняюць волевыяўленьне грамадзянаў. Падрыхтоўка назіральнікаў прэзыдэнцкія выбары ўжо распачалася. У гэтым кірунку працуе некалькі грамадзкіх арганізацыяў у ва ўсёй краіне. Найбольш актыўная дзейнасьць, да якой сёньня ўжо далучыліся каля 200 няўрадавых арганізацыяў, вядзецца пад эгідай Асамблеі дэмакратычных няўрадавых арганізацыяў. Аб гэтай працы мы папрасілі распавесці старшыню Асамблеі, намесьніка старшыні БНФ "Адраджэньне" і Партыі БНФ Алесь Бяляцкага.

– Як паказвае практыка, і гэта нечакана для нас, роля назіральнікаў у выбарчых кампаніях даволі вялікая. Мы доўга ламалі галаву: з чым звязаная нэрвовая рэакцыя ўладаў на працу назіральнікаў, якая была намі арганізаваная пад час восеньскіх выбараў у "палату"? Чым выкліканая неадэкватная рэакцыя ўладаў на назіраньне, якое, у прынцыпе, было заўсёды – і на выбарах у 1994, 1995, 1997 гг.? Сьстэма назіраньня, якая працуе сёньня, больш арганізаваная, чым папярэдняя, бо мы адчуваем, што гэтыя выбары і іх вынікі надзвычай важныя для лёсу краіны, і неабходна, каб яны былі сапраўдныя, не былі сфальсыфікаваныя.

На сьнежаньскай Асамблеі была выпрацаваная канцэпцыя назіраньня для будучых прэзыдэнцкіх выбараў. Паводле яе, да працы па падрыхтоўцы назіральнікаў плянавалася далучыць некалькі дзясяткаў НА. Атрымалася, што

далучылася некалькі сотняў арганізацыяў, якія стварылі грамадзкую ініцыятыву па назіраньні за выбарамі "Незалежны погляд". На сёньня «Незалежны погляд» аб'ядноўвае больш за дзевяць вельмі розных арганізацыяў. Усю працу па навучаньні каардынуе Асамблея няўрадавых арганізацыяў.

Перад намі сёньня стаяць тры асноўныя задачы назіраньня: першая – гэта не дапусьціць фальсыфікацыі пад час самога галасаваньня. Дзеля гэтага назіральнікі будуць прысутнічаць на ўчастках, адсочваць увесь працэс, уносіць заўвагі, калі бачаць нейкія парушэньні, прысутнічаць пад час складаньня канчатковага пратаколу, выпісваць зь яго звесткі. Назіральнікі маюць права на гэта згодна з заканадаўствам аб выбарах – кола правоў можа быць і ня вельмі вялікае, але юрыдычна замацаванае, зь якім мы можам канкрэтна працаваць.

Другі момант – інфармацыйны. Наша першую чаргу

беларускаму грамадзтву, а таксама й міжнароднай супольнасьці сапраўдныя вынікі галасаваньня, інфармацыю, якую мы атрымаем праз працу назіральнікаў.

Мне здаецца, што менавіта гэтыя два моманты страшэнна не падабаюцца ўладам, таму што асноўная стаўка перамогі на выбарах, як бачыць гэта Лукашэнка, базуецца якраз на фальсыфікацыі. Апошні прыклад – паўторныя выбары ў "палату" 18 сакавіка. Паводзіны камісіяў пад час выбараў паказваюць, што яны гатовыя ісьці на любое парушэньне закону дзеля таго, каб дабіцца патрэбных вынікаў.

Трэцяе – гэта пераканаць людзей, што іхныя галасы не прападуць дарэмна. Яны прыдуць, прагаласуюць, і нават калі афіцыйныя камісіі ім ня скажуць праўду, то мы ім усё роўна скажам, можа быць, нават раней за афіцыйныя камісіі. Усе даведаюцца сапраўдны вынік галасаваньня, а гэта значыць – ісьці трэба. Ня трэба сядзець дома, махаць рукой – "ўсё роўна падтасуюць, напішуць тое, што трэба". Не! Мы зробім усё, каб давесці праўду пра вынікі галасаваньня.

– Якія парушэньні фактычна могуць папярэдзіць назіральнікі пад час саміх выбараў?

– Хутчэй за ўсё, парушэньні, як мы бачым, будуць рабіцца ў наступных этапах: першае – гэта папярэдняе галасаваньне – наагул самае непрыемнае, што ёсць у гэтых выбарах. Магчымаць для парушэньняў тут вельмі вялікая, таму што на працягу 5 дзён скрыні фактычна не ахоўваюцца. Мы ў гэтай сытуацыі мусім забясьпечыць хоць нейкі кантроль за імі.

Па-другое, часта пасля заканчэньня выбараў на некаторых участках мы сутыкаліся з такой зьявай, як перапісваньне пратаколаў. Калі вынікі выбараў не задавальняюць прадстаўнікоў улады, то яны проста перапісваюць пратаколы, беручы лічбы са столі. Мы ведаем пра гэтыя небясьпечныя моманты і будзем зьвяртаць увагу перадусім на іх.

– У Сэрбіі назіральнікі вялі паралельны падлік галасоў і дзякуючы гэтаму яны даведліся пра вынікі галасаваньня раней за выбарчыя камісіі. Ці будзе вельмі такая праца ў нас?

– Паралельны падлік мы будзем абавязкова вельмі. У Сэрбіі гэта мела прынцыповае значэньне, бо там ёсць акругі, у якіх фактычна не было выбаршчыкаў, як тое ж Касова, напрыклад. А дзясяткі

Алесь Бяляцкі

тысячаў бюлетэняў ў такіх акругах аказаліся запоўненымі за Мілошавіча. Такім чынам, паралельны падлік там меў яшчэ большы сэнс, бо калі на ўчастак прыходзіла тры чалавекі – у скрынях аказвалася тысяча бюлетэняў... Вось табе й вынікі.

Іншая справа, што пры падліку галасоў неабходна прадухіліць перапісваньне пратаколаў, калі на ўчастку складаецца адзін пратакол, а ў раён трапляе зусім іншы, зь іншымі лічбамі, падпісаны старшынём, ці сябрам, ці сакратаром камісіі. Вось тут наша задача сказаць: "Не, выбачайце. Быў зусім іншы дакумэнт, і былі іншыя лічбы, іншая сытуацыя". І мы спадзяемся, што наша гатоўнасьць да такіх рэчаў перасьцеражэ ўлады перад абсалютна бессаромнымі фальсыфікацыямі. Ад гэтага ж фактычна залежыць легітымнасьць будучага прэзыдэнта, – ці хоча ён быць агульнапрызнаным прэзыдэнтам, ці ён пагодзіцца з тым, што яго будуць называць махлярком і самазванцам.

Мы будзем вельмі паралельны падлік, але асноўную мэту працы усё ж такі бачым у тым, каб адсачыць падлік галасоў пасля заканчэньня саміх выбараў. Гэта значыць, што калі, напрыклад, на ўчастку прагаласавала тысяча чалавек – 500 за аднаго кандыдата і 500 за іншага, то такія лічбы павінны заставацца й у пратаколах, так гэтыя вынікі павінны пайсьці ў раённую, абласную, а потым у Цэнтральную выбарчую камісію. Лічбы не павінны зьмяняцца ці павялічвацца ў той ці іншы бок, і нашая справа – сачыць за гэтым.

Калі казаць пра Сэрбію, то трэба адзначыць, назіраньне там было арганізавана вельмі добра. Сябры шматлікіх палітычных партыяў бралі ўдзел у выбарчых камісіях – магчымаць, якой у нас зараз амаль няма і гэта вялікая праблема, бо нашыя камісіі фактычна кантралююцца выканкамамі, выканаўчай уладай. Умовы для назіраньня ў Сэрбіі былі лепшыя, чым нашы.

Падрыхтавала М. САВУШКІНА
(далей будзе)

УЛАСНАСЬЦЬ

Іван САВЕРЧАНКА

Аптымальныя прапорцыі формаў і тыпаў уласнасці ў краіне – адна з найважнейшых перадумоваў устойлівага развіцця

нацыянальнай гаспадаркі. Перакосы, крайнасці і неадрэгуляванасць пытанняў уласнасці непазбежна прыводзяць да заняпаду і разбурэння эканомікі, што мы сёння выразна назіраем у нашай краіне. Якую стратэгію належыць абраць і якія першачарговыя крокі належыць неадкладна зрабіць у сфэры ўласнасці, каб кардынальна палепшыць фінансавае становішча суб'ектаў гаспадарання краіны ў цэлым?

Цывілізацыйны стандарт

Катэгорыя "ўласнасці" уключае два складнікі – "сродкі вытворчасці" і "нерухомасць". На цяперашні момант у Беларусі звыш 80% сродкаў вытворчасці і нерухомасці знаходзіцца ва ўласнасці дзяржавы, што наўпрост уплывае на структурныя параметры. У залежнасці ад формы ўласнасці структура занятасці насельніцтва Беларусі, паводле статыстыкі, на прадпрыемствах размяркоўваецца прыкладна наступным чынам: дзяржэктар – 59,9%; калгасы – 12,4%; спажыўкааперацыя – 2,9%; арэндныя прадпрыемствы – 5,7%; акцыянэрныя прадпрыемствы – 6,1%; мяшаная і замежная ўласнасць – 1,1%; індывідуальнае і прыватнае прадпрыемальніцтва – 7,8%; іншыя формы недзяржаўных прадпрыемстваў – 4,1%. Існуючыя ў нашай краіне прапорцыі – вельмі далёкія ад аптымальных.

Актуальнасць і аб'ектыўная эканамічная неабходнасць пашырэння недзяржаўнага сектару эканомікі – акцыянавання і прыватызацыі – палягае ў наступным:

1. Гаспадарка краіны, якая складаецца з сотняў тысячаў прыватнаўласніцкіх гаспадарак – найбольш устойлівая і найбольш мабільная.

2. Канцэнтрацыя значнай долі сродкаў вытворчасці ў прыватных асобаў, аўтаномных калектываў – адзін з вызначальных чыннікаў стабільнасці, моцы і бяспекі краіны ды і грамадства ў цэлым.

3. Устойлівай заканамернасцю можна лічыць тое, што знаходжаньне сродкаў вытворчасці ў прыватных руках – найвялікшы стымул у дзейнасці чалавека, фактар максымальнай актывізацыі яго энергіі, бо з атры-

маньнем уласнасці зьяўляецца рэальная магчымасць адказнага вытворчага кіравання, прыняцця стратэгічных рашэнняў. Эфектыўнасць працы, рэнтабельнасць на прадпрыемствах недзяржаўнай формы ўласнасці, як правіла, вышэйшыя, чымся на дзяржаўных.

4. Прадпрыемствы зь недзяржаўнай формай уласнасці найбольш прывабныя як аб'ект для размяшчэння прыватнага капіталу. Для вонкавага інвэстара тып уласнасці – адзін з найважнейшых крытэраў прыняцця пазытыўнага рашэння.

5. Развіццё недзяржаўнага сектару эканомікі – падмурак станаўлення канкурэнцыі і адкрытасці рынку, што стварае найлепшыя ўмовы для абароны спажыўцоў.

Такім чынам, у нашай краіне відавочна існуе агульнаэканамічная патрэба пераўтварэння дзяржаўных і арэндных прадпрыемстваў у акцыянэрныя і прыватныя. У Беларусі ёсць шырокае поле для развіцця малога і сярэдняга бізнэсу, стварэння ўмоваў для прыцягнення капіталу, перадусім, у прыватны сектар.

Сродкі вытворчасці

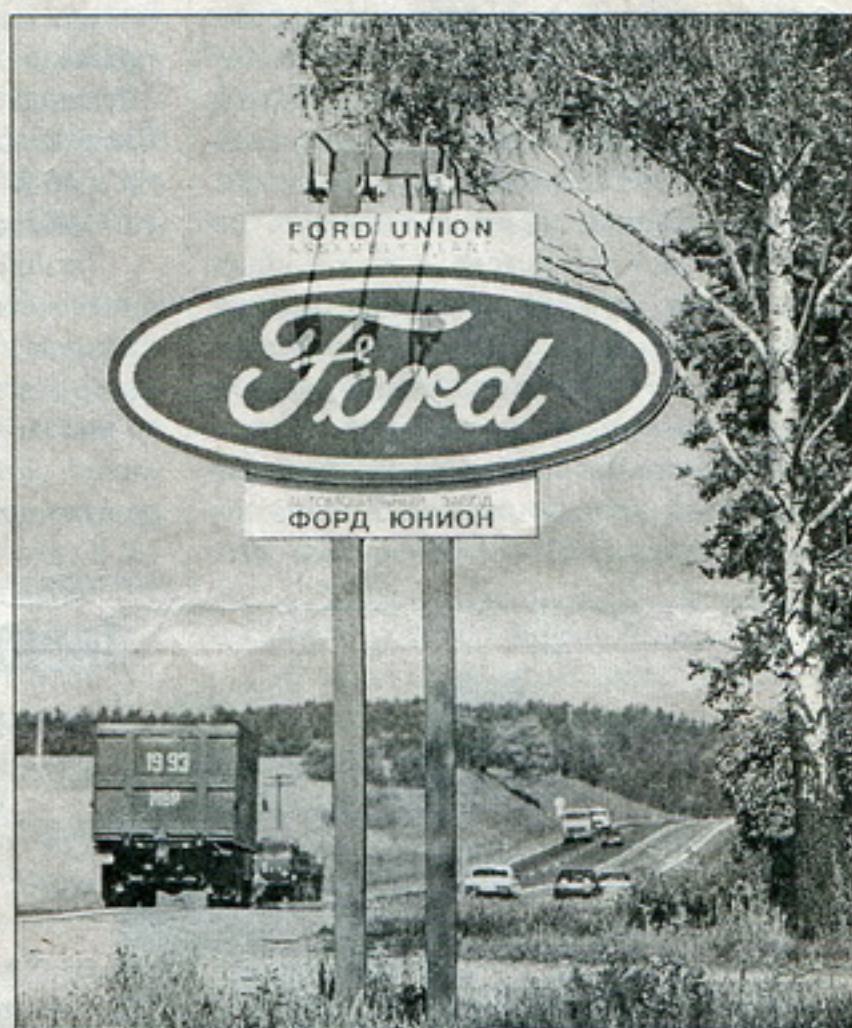
Ключавая праблема зьмены формаў уласнасці ў сфэры сродкаў вытворчасці – пошук аптымальных, эфектыўных механізмаў. Наўпроставае акцыянаванне звыш 1200 дзяржпрадпрыемстваў, з уключэннем імянных прыватызацыйных чэкаў "Маёмасць" (з правам абмену на іх да 50% акцыяў, што пераходзяць да дзяржавы) – не дало і не магло даць станоўчых вынікаў. Па-першае, у акцыянэрныя таварыствы ператвораныя каля 700 прадпрыемстваў. Насельніцтва, аднак, мела магчымасць праз "Ашчадны банк "Беларусбанк" набываць за чэкі "Маёмасць" акцыі толькі 226 прадпрыемстваў, а астатнія, найбольш прыбытковыя, дзеля карумпаванага нутранага падзелу, заставаліся недаступнымі для людзей. Па-другое, самае галоўнае – не былі адрэгуляваныя пытанні крыніцаў фінансавання акцыянавання і прыватызацыі, што дазволіла набываць дзяржпрадпрыемствы за кошт крэдытаў, узятых у той жа дзяржавы. Відавочна, што з часам характар прыватызаваных такім чынам прадпрыемстваў давядзецца пераглядаць. Істотны недахоп палягаў у сфэры канцэптальных недапрацовак, ужыванні некарэктных метады і механізмаў акцыянавання, пры якіх ня

ўлічваліся ключавыя сістэмныя элементы.

Аптымальная схема, базавая мадэль раздзяржаўлення мусіць уключаць, паводле нашага меркавання, тры абавязковыя кампаненты:

раздзяржаўленне праводзіцца пры ўдзеле адмыслова вызначанай, вядомай сваімі папярэднімі станоўчымі вынікамі кансалтынгавай групы, спецыялістыякой прафэсійна падрыхтаваныя для ажыццяўлення падобных аперацыяў;

наяўнасць з боку ініцыятараў і кансультантаў цвёрдых гарантыяў паступлення фінансавых рэсурсаў, інвэстыцыяў у рэфармаванае прадпрыемства, з мэ-

тай імклівага структурнага і тэхналагічнага пераўтварэння;

прапрацаванасць і вырашанасць пытання аб рынках рэалізацыі прадукцыі новай якасці, атрыманай у выніку пераўтварэнняў прадпрыемства.

Належыць выкарыстоўваць тры асноўныя спосабы прыватызацыі, якія засьведчылі сваю эфектыўнасць у іншых краінах.

Першы. Продаж аб'ектаў дзяржаўнай уласнасці на аўкцыёне (з умовамі або бязь іх), праз конкурс. Парадак іх правядзення рэгулюецца агульнай для ўсіх удзельнікаў конкурсу інструкцыяй. Продаж дзяржаўнай уласнасці на конкурсах і аўкцыёнах ажыццяўляецца толькі за грошы.

Другі. Продаж акцыяў, што належаць дзяржаве, у тым ліку на льготных умовах. Ажыццяўляе нацыянальны орган па кіраванні дзяржаўнай маёмасцю або мясцовыя выканаўчыя ўла-

Працяг на стар. 7

Грамадзкія стасункі й стасункі з грамадзкасьцю

Грамадзкія стасункі

Яны характарызуюць узаемазалежнасьць сацыяльных групаў, клясаў, нацыяў у адзіным грамадзкім арганізме, а таксама сувязі ўнутры кожнай з структурных групаў соцыому, якія складваюцца ў працэсе жыццядзейнасьці людзей.

Супрацоўніцтва людзей у іх стасунках з прыродай, адзін з адным, грамадзтвам не выключаюць антаганізму, канфліктаў, супярэчнасьцяў інтарэсаў, сацыяльных адрозьненняў. Супрацоўніц-

ва супрацьстаіць дысгарманічным стасункам, больш за тое – толькі на глебе супрацоўніцтва і магчыма пераадолець войны, рэвалюцыі, дзяржаўныя перавароты.

Структура грамадзкіх стасункаў улучае матэрыяльны, ідэялагічны, сацыяльна-псыхалагічны аспэкт. У якасьці падсыстэмаў гэтае структуры можна разглядаць палітычныя, а таксама эканамічныя стасункі ў грамадзтве.

Грамадзкая думка функцыянуе ва ўсіх структурах грамадзтва. Як стан масавай сьвядомасьці, што выяўляе стаў-

леньне сацыяльных групаў да праблемаў сумеснага існаваньня, грамадзкая думка падтрымлівае (або адхіляе) нормы, каштоўнасьці, меркаваньні ці ацэнкі "уладароў думак" публікі.

PR у якасьці структурнага аспэкту грамадзкіх стасункаў шчыльна звязаны з асаблівасьцямі фармаваньня й функцыянаваньня грамадзкай думкі, мэханізмам паблісьці, г.зн. з прыёмам і стварэньня папулярнасьці, прыцягальнасьці пэўным асобам у звязку зь іхнай дзей-

Працяг на стар. 8

Эканоміка

УЛАСНАСЬЦЬ

Пачатак на стар. 6

ды. Прыярытэт маюць сябры працоўнага калектыву, для якіх існуе скідка, па цане на 20% ніжэйшай за намінальны кошт.

Трэці. Выкуп арэндным прадпрыемствам маёмасьці дзяржаўнага прадпрыемства, здадзенага ў арэнду. Да 50% кошту маёмасьці, што выкупляецца, можа аплочвацца імяннымі прыватызацыйнымі чэкамі "Маёмасьць".

Пры пераўтварэньні дзяржаўнага прадпрыемства ў акцыянернае таварыства ўзьнікае шэраг праблемаў, у прыватнасьці, выяўленьне аптымальнага прынцыпу разьмеркаваньня акцыяў. Слабое месца акцыянаваньня таксама ў тым, што кантрольны пакет акцыяў, застаючыся ў руках дзяржавы, дае ёй магчымасьць дыктаваць сваю волю акцыянерам. Заўсёды ёсьць небяспека й з другога боку: нанятая кіраўнікі акцыянернага таварыства, канцэнтруючы ў сваіх руках кантрольны пакет акцыяў, могуць злоўжываць сваёй уладай і адвольна разьмяркоўваць атрыманыя дывідэнды. Патрабуе тэрэтычнага разьвязаньня праблема кіраваньня акцыянерным таварыствам, бо яно на сучасны момант зьяўляецца найбольш складаным у параўнаньні з усімі іншымі вядомымі тыпамі прадпрыемстваў аб'яднаньняў.

Разьдзяржаўленьне, аднак, не азначае, што зьнікае праблема эфэктыўнага кіраваньня дзяржмаёмасьцю – прадпрыемствамі й нерухомасьцю, што застаюцца дзяржаўнай уласнасьцю.

Варта ўлічваць, што ў залежнасьці ад абставінаў нацыяналізаваная (дзяржаўная) гаспадарка, зь ейнай галоўнай уласнасьцю – знаходжаньнем сродкаў вытворчасьці ў агульнанароднай уласнасьці, якая кіруецца ўрадам, можа мець пэўныя перавагі. Прыкладам, у тых сфэрах, якія патрабуюць велізарных і рэгулярных капіталаўкладаньняў – чыгунка, энэргетыка. У часе ўзьнікненьня пагрозы стратэгічным інтарэсам краіны, таксама лягічна павелічэньне нацыяналі-

Інтэлект і інфармацыя

У рэчышчы агульнасусьветных тэндэнцыяў надвычай важна ажыццявіць істотныя карэгаваньні ў галіне інтэлектуальнай і інфармацыйнай ўласнасьці. Прыярытэтнымі тут на цяперашні момант зьяўляюцца шэсьць напрамкаў.

1. Усьвядомленьне ў грамадзтве каштоўнасьці аб'ектаў інтэлектуальна-інфармацыйнай уласнасьці, улік і ацэнка іх у складзе нематэрыяльных актываў на прадпрыемствах і навуковых арганізацыях. Правядзеньне экспэртнай ацэнкі ў адпаведнасьці з стандартамі "TIA VSC" Міжнароднага камітэту па стандартах ацэнкі маёмасьці, досьведу Амэрыканскага таварыства ацэншчыкаў, напрацоўвак нацыянальнага Белдзяржпатэнту.

2. Разьвіцьцё сыстэмы інстытутаў дзяржаўнай навукова-тэхнічнай інфармацыі. Ахова правоў інтэлектуальнай уласнасьці.

3. Разьвіцьцё ліцэнзійнага гандлю інтэлектуальным прадуктам. Асноўная ўмова – далучэньне Беларусі да пагадненьня аб гандлі інтэлектуальнай уласнасьцю – TRIPS (Trade-related Aspects of Intellectual Property Rights), якое ахоплівае аўтарскія й сумежныя правы, таварныя знакі, найменне месцаў паходжаньня тавараў, прамысловыя ўзоры, патэнты, тапалёгіі інтэгральных схемаў.

4. Удасканаленьне сыстэмы аўтарскага права й сумежных правоў.

5. Разьвіцьцё інавацыйнай сфэры.

6. Стварэньне інфраструктуры дзеля забесьпячэньня трансфэрту тэхналогіяў: адкрыцьцё тэхнапаркаў, тэхналягічных інкубатораў, інавацыйных цэнтраў, інавацыйна-вэнчурных фондаў.

Зямля як від нерухомасьці

Увядзеньне інстытуту прыватнай уласнасьці на зямлю, разьвіцьцё рынку зямлі, іх прававое замацаваньне – найгалоўнейшы крок вяртаньня Беларусі на

магістральны шлях цывілізаванага разьвіцьця грамадзтва. Адна з мэтаў пераўтварэньняў – стварэньне шматукладнага аграсэктару з рознымі формамі ўласнасьці.

Ключавы накірунак – перафармаваньне калектывных гаспадарак, а не парцэлізацыя землекарыстаньня. На сучасным этапе, аднак, неабходна павялічыць максымальны памер падсобных гаспадарак да 5 га.

У аснову пераўтварэньняў формаў уласнасьці на зямлю найбольш мэтазгодна пакласьці іпатэчны мэханізм. Галоўныя ягоны інстытуцыянальны элемент – Зямельны банк.

Пры вызначэньні мэханізмаў і ўмоваў перадачы зямлі сялянам у прыватную ўласнасьць важна прадугледзіць шэраг супрацьвагаў, выкананьня шэрагу ўмоваў па апрацоўцы зямлі.

Разьвязаньне пытання аб аптымальнай структуры грамадзкай уласнасьці варта звязваць у першую чаргу з эфэктыўнасьцю, пошукам шляхоў павелічэньня нацыянальных багацьцяў. Сам па сабе тып уласнасьці ня можа быць самамэтай. Зь іншага боку, на жаль, ня выведзены закон, няма тэрэмы, паводле якой можна для кожнай канкрэтнай краіны, або рэгіёну, закласьці аптымальныя прапорцыі паміж дзяржсэктарам, калектывнай уласнасьцю, прыватнай, а таксама з удзелам замежнага капіталу, якія могуць даваць найбольшы эфэкт ня толькі адразу, але, што істотна – у доўгатэрміновай эканамічнай і сацыяльнай перспэктыве. Па ўсім відаць, гэта занадта складаная задача, каб вырашыць яе толькі матэматычна-статыстычнымі мэтодыкамі. У гэтай сфэры, мусіць, найбольш прыдатная для ўлады формула – няспынны пошук аптымальнага варыянту, энэргічныя экспэрымэнтаваньні, але на адносна нязначных сэктарах.

Пачатак на стар 7.

Грамадзкія стасункі й стасункі з грамадзкасьцю

насьцю – грамадзка-палітычнай, вытворчай, камэрцыйнай і г.д. Пры гэтым PR-спэцыялісты арыентуюцца на ўзгадненьне інтарэсаў асабістых, групавых – зь інтарэсамі грамадзкімі. Пасьпяховае вырашэньне гэтай прафэсійнай задачы ў кожным канкрэтным выпадку дае магчымасьць кіраваць стасункамі людзей, ствараць умовы для гарманізацыі грамадзкіх стасункаў.

Сацыяльныя інстытуты ёсьць носьбітамі грамадзкіх стасункаў (разам з тымі людзьмі, якія працуюць у іх – чыноўнікамі дзяржаўных установаў, апаратам палітычных партыяў і грамадзкіх рухаў, рэдакцыйнымі супрацоўнікамі газэтаў, служачымі й працаўнікамі фірмаў, карпарацыяў і аб'яднаньняў). У гэтай сыстэме сацыяльных інстытутаў сфэра PR рэпрэзэнтаваная PR-агенцтвамі, PR-фірмамі, кансультацыйнымі фірмамі, прэсавымі цэнтрамі, службаўмі, бюро, службаўмі па сувязях з грамадзкасьцю й г.д. Праца PR-інстытутаў можа лічыцца пасьпяховай, калі створаныя імі ўзоры іміджу, прыёмы падтрыманьня рэпутацыі, спосабы стварэньня публісыты ня будуць адхіленыя сыстэмай грамадзкіх стасункаў, якая іх атачае.

Інфармацыйны прадукт PR-агенцтва (PR-фірмы, прэсавага цэнтру) у выглядзе іміджу, рэпутацыі, публісыты, кансультацыі элястычна ўлучаецца ў сыстэму грамадзкіх стасункаў, у дзейнасьць сацыяльных інстытутаў. Улас-

на, на глебе існуючых стасункаў, а таксама ўзаема сувязі грамадзкіх інстытутаў і магчымае дасягненьне мэтаў PR. Імідж зразумелы й эфэктыўны, калі ён адпавядае чаканьням, патрэбам і густам публікі, г.зн. тым стасункам, якія настолькі звыклыя для аўдыторыі, што сталіся стылем жыцьця.

Палітычныя стасункі

Палітычныя стасункі – гэта канкрэтная праява ўлады ў грамадстве, сувязь улады з усімі ейнымі структурнымі падразьдзяленьнямі, з усімі сацыяльнымі інстытутамі. Гэта – уладныя стасункі, суб'ектамі якіх ёсьць палітычныя партыі й рухі, дзяржава (у адзінстве трох галінаў улады – заканадаўчай, выканаўчай і судовай).

Сфэра палітычных стасункаў звязаная з палітычнай сьведомасьцю індывідаў, групаў, клясаў, супольнасьцяў. Намаганьнямі прафэсійных палітыкаў (лідэраў), ідэолягаў ствараюцца канкрэтныя формы палітычнай сьведомасьці – ідэі, вучэньні, канцэпцыі, дактрыны (на тэарэтычным роўні), пра-

рамы, статуты, заявы ў звязку з канкрэтнымі сацыяльнымі праблемамі й г.д. (на эмпірычным роўні).

Палітычныя паводзіны людзей і сацыяльных групаў разьвіваюцца ў сфэры барацьбы за ўладу, а таксама ажыцьцяўленьня ўлады (выбары, рэформы, функцыянаваньне кіраўнічага апарату, рэвалюцыі й контрарэвалюцыі й г.д.). Прымаючы ўдзел у гэтых і іншых мерапрыемствах, чалавек праходзіць школу палітычнай сацыялізацыі (ейныя асновы закладаюць сям'я, школа, лідэры думак; замацоўваецца сацыялізацыя палітычнымі арганізацыямі, палітычнай прапагандай, палітычнай ідэалёгіяй).

Падрыхтаваў Сяргей Кандратовіч
(далей будзе)

Сваю заяву на ўступленьне ў Партыю БНФ Вы можаце дасылаць на адрас:
220005, г. Менск, вул. Варважані, 8, Управа Сойму Партыі БНФ

Ва Управу Сойму Партыі БНФ Грамадзяніна Беларусі

(прозьвішча)

(імя)

(імя па бацьку)

які нарадзіўся « ____ » _____ 19 ____

жыве па адрасе: _____

(індэкс і поўны адрас)

род заняткаў: _____
тэл. _____

ЗАЯВА

Прашу прыняць мяне ў Партыю БНФ. Праграмныя палажэньні БНФ «Адраджэньне» падзяляю. Абавязуюся выконваць Статут Партыі БНФ.

(дата)

(подпіс)

Навіны
Б Н Ф «АДРАДЖЭНЬНЕ»

№ 12 (45), 3 траўня 2001 г., накпаг 299 асобнікаў
Распаўсюджваньне бясплатна на правах нум-

vytoki.net

Адрас для піставаньня: 220005, Менск, а/с 42, тэл. 284-50-12

E-mail: bnf@journalist.com

в.а. рэдактара Віктар Івашкевіч
рэдактар нумару Аляксей Шэін

У нумары выкарыстаныя фатаздымкі Irex/ProMedia